KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2006 m. rugpjūčio 11 d.

dėl izoliavimo programų siekiant apriboti tolesnį *Diabrotica virgifera Le Conte* plitimą Bendrijos teritorijose, kuriose patvirtintas šio organizmo buvimas

(2006/565/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 211 straipsnio antrą įtrauką,

kadangi:

(1) 2003 m. spalio 24 d. Komisijos sprendime 2003/766/EB dėl skubių priemonių užkirsti kelią *Diabrotica virgifera Le Conte* (toliau – organizmas) išplitimui Bendrijoje [1] numatyti kukurūzų auginimo apribojimai teritorijose, kuriose turimomis žiniomis anksčiau organizmo nebuvo, bet vėliau jis buvo aptiktas, ir teritorijose, kuriose organizmas jau yra paplitęs.

(2) Pagal Sprendimo 2003/766/EB 4a straipsnio 2 dalį valstybės narės gali kasmet vykdyti izoliavimo programas užkrėstose zonose ir aplink jas siekdamos apriboti organizmo plitimą iš užkrėstų zonų į teritorijas, kuriose organizmo nėra.

(3) Kad būtų palengvintas šių izoliavimo programų derinimas, reikėtų pateikti technines gaires.

(4) Izoliavimo programos turėtų būti pagrįstos tvirtais moksliniais principais, organizmo biologinėmis savybėmis, užkrėtimo lygiu ir susijusios valstybės narės konkrečia kukurūzų auginimo sistema.

(5) Rengiant technines gaires buvo atsižvelgta į valstybių narių atsakingų oficialių institucijų darbą ir patirtį kovojant su organizmu.

(6) Šioje rekomendacijoje numatytos techninės gairės atitinka Augalų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

REKOMENDUOJA:

1. Tikslus užkrėstų zonų, minimų Sprendimo 2003/766/EB 4a straipsnio 1 dalyje, ribų nustatymas turėtų būti pagrįstas tvirtais moksliniais principais, organizmo biologinėmis savybėmis, užkrėtimo lygiu ir susijusios valstybės narės konkrečia kukurūzų auginimo sistema.

   Nustatytos užkrėstų zonų ribos turėtų būti peržiūrėtos, jeigu laikotarpiu, trunkančiu bent dvejus metus iš eilės, gaunami panašūs tyrimų, minimų Sprendimo 2003/766/EB 2 straipsnyje, rezultatai, patvirtinantys arba paneigiantys organizmo buvimą.

2. Sprendimo 2003/766/EB 4a straipsnio 2 dalyje minimų izoliavimo programų įgyvendinimo tikslais valstybės narės turėtų atsižvelgti į šiuos principus:

   a) priemonės, skirtos apriboti organizmo plitimą iš užkrėstų zonų į teritorijas, kuriose organizmo nėra („izoliavimo priemonės“). Jos turėtų būti taikomos zonoje („izoliavimo zonoje“), kuri turėtų apimti bent 10 km užkrėstos zonos ir bent 30 km neužkrėstos zonos.

      Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad izoliavimo zonos kukurūzų laukuose:

      — sėjomaina būtų taikoma taip, kad bet kuriuo laikotarpiu, trunkančiu dvejus metus iš eilės, kukurūzai nebūtų auginami daugiau kaip vieną kartą, arba

      — sėjomaina būtų taikoma taip, kad bet kuriuo laikotarpiu, trunkančiu trejus metus iš eilės, kukurūzai galėtų būti auginami du kartus ir, atsižvelgiant į vietinę organizmo vystymosi prognozavimo sistemą, bent vieną kartą kukurūzai būtų sėjami tik pasirodžius lervoms, arba

      — sėjomaina būtų taikoma taip, kad bet kuriuo laikotarpiu, trunkančiu trejus metus iš eilės, kukurūzai galėtų būti auginami du kartus, abu kartus juos veiksmingai apdorojant insekticidais nuo suaugusių vabzdžių arba naudojant bet kurias kitas priemones arba apdorojant bet kuriais kitais būdais, atitinkančiais tokį patį kovos su organizmu lygį;

[1] OL L 275, 2003 10 25, p. 49. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/564/EB (Žr. šio Oficialiojo leidinio 28 p.).

b) likusioje užkrėstos zonos dalyje taikomos priemonės, pagrįstos visoje teritorijoje atliekama kenkėjų kontrole, siekiant sumažinti tolesnį organizmo plitimą ir užtikrinti tvarų kukurūzų auginimą („slopinimo priemonės“);

c) Reikėtų dažnai stebėti, ar organizmas nepateko į neužkrėstą izoliavimo zonos dalį tam naudojant lytinių feromonų gaudykles, atsižvelgiant į vietos aplinkybes ir izoliavimo zonos savybes.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugpjūčio 11 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys